

diuisi a populo. precipue dum in ecclesia ministramus. Sed sepe mentiuntur hec vestes. dum aliud monstrant extra. aliud tegunt intra. exterius sanctitatem interius vilitatem. **Q**uarta reprehensio est ambire vanam gloriam. in locorum eminentia. et alto recubitu in cenis. in salutationibus popularibus atque forensibus. in titulis et appellationibus. nomine magistri aut patris aut domini. in quibus omnibus corrupta affectio magis quam ipsa actio que de genere bona est. et bene fieri potest. inculpata. **P**otest enim aliquis omnia ista querere. si status suus et vocatio exigat pro vtilitate rei publice et ecclesiastico honore. non pro singulari ambitione. Aliquis enim ex ecclesiasticis. cur non fas habet alte sedere et saluari populariter. et appellari vel mater vel pater. vel dominus si non istis delectetur. **H**oc est si non nomina tantum et famam sed res et opera et officia per nomina designata querit et implet. non ad suam sed ad dei laudem magnificentiam et gloriam. **S**equitur octo vice. **U**t primus est claudere viam celi peruersis moribus et exemplis. **H**oc fit dum imperiti et simplices ex populo arguunt sibi licere ea que vident patres et pastores suos facientes. **S**ecundum vice sub preterito longarum orationum viduas et simplices spoliare. **A** quo venon immunes sunt hi qui obitus et seruitia multa in ecclesia pollicentur. et ea vel non exoluunt. vel impfecte ac negligenter exoluunt. **T**ertium vice traduci potest appropriate ad ecclesiasticos. querentes promotionem alicuius ad statum ecclesiasticum. vel contra eos qui affectu carnali vel alio faciunt cum peruersis exemplis et moribus duplo filium gebenne quam futurus erat in statu seculari. **Q**uartum vice contra malos interpretes christi. et specialiter iuramentorum et votorum in quibus falluntur et fallunt ex sacerdotum ordine in confessionibus audiendis. **Q**uintum vice contra eos qui decimas vestras ad minimum esse soluendas decreuerunt et grauora ipsi derelinquunt. **J**udicium scilicet misericordiam et fidem. sicut apud quosdam in ecclesia plus puniretur transgressio vnius ceremonie et traditionis humane quam blasphemia in deum aut suorum preuaricatio mandatorum. **S**extum vice mundare diligenter id quod foris est in vasis quibus deo ministratur. ut est calix. et conscientiam

dimittere rapinis et immundicia plenissimam. **U**t faciunt qui in conscientia peccati mortalis et in continuo proposito non relinquendi peccata sua. neque occasiones peccatorum ministrare presumunt. **S**eptimum vice contra hypocrisim eorum qui sanctitatem fingunt extrinsecis signis. inter autem sunt hypocrisi et iniquitate. compati merito sepulcris dealbatis. **H**oc si culpantur hi qui mali sunt. quo vituperio digni videntur qui peccata sua predicant gloriantes cum malefecerint et exultantes in rebus pessimis in penitentiam et contagionem et scandala certa pusillozum. **U**idam improprium dixit alius. **A**bi hypocrita. **T**ui acuta mordacitate respondit iniuriatus. **T**u talis es ut nec hypocrita dici possis. **I**ta palam et in publico puerfus es ut nullus fictioni locus relictus sit. **O**ctauum vice est qui sanctis reuerentes esse videntur. colentes eorum sepulcra memorias atque reliquias. ipsi tamen eos nequaquam imitantur in sanctitate. imo presentibus inimicantur et insidiantur qui sanctorum vitam atque mores quesierint imitari. **A**d que omnia vice subiungitur horrenda conclusio. **E**cce relinquetur vobis domus vestra deserta. **D**omus hec domus erat synagoga. cui succedit domus ecclesie. quam iam pene desertionem vicinam intuemur ut olim synagogam. **A**uertat hoc pius ecclesie sponsus **I**hesus christus. **A**uertat autem si fuerimus penitentes. si nos benigne intuitus fuerit et conuertet ad se. et tandem reponet in firmissimo habitaculo suo. ad quod nos perducere dignetur qui sine fine permanet in secula seculorum Amen. **¶** Finit.

Sequitur item sermo eiusdem factus in cena domini pro humilitate. valde notabilis.

Adeo exiit et ad deum vadit **O**riginaliter **J**ohis. xiiij. et in euangelio partialiter recitato **N**ost mei filios qui a deo exiimur pro peccatis longe nimis. **Q**uia longe a peccatoribus salus. vadamus nunc rursus ad eum per orationis et pie inuocationis gressum. mox aderit. quia prope est dominus omnibus inuocantibus eum in veritate. **C**uius orationis nostre mediatrix te constituemus o virgo beata virgo deo iunctissima. ad quam deus venit. et a qua secundum corpus exiit. **T**e nunc

Sermo in cena domini

ob hoc salutantes et dicentes. Ave maria
Adeo exiit et ad deum vadit. scribitur
ut supra. Alta verborum profunditas. alta ni-
mirum. et quis cognosceret eam? Sed ita loqui
decebat consciis secretorum dei. Hic tam sub-
limis volatus grandi aquile spirituali homi-
ni videbatur. cui ex sententia dicere fas erat
illud propheta apud Boetium lib. iij. metro pri-
mo. Sunt etenim penne volucris mihi que
cella conscendant poli. quas sibi cum velox
mens induit perosa terras despicit etc.
Sibi vero quid nisi stupor mentis et di-
gna admiratio debebatur ad hanc scienti-
am que mirabilis facta ex me est conforta-
ta est. et non potero ad eam? Quid nisi ve-
nerabilium quoddam silentium congrue-
bat? Congruerat utique silentium potius
quam elato sermone de diuinis obstrepe inter-
olozes me raucum anserem. potius quam sor-
didis pedibus affectionum. manibusque opa-
tionum me sanctuarium verborum dei te-
merarium introire. Sed officii mei debuit
ipsi vos scitis. sed et frequens deuotionis
vestre conuictus et prestolatio quippiam vel
impetere balbuare compellit. **A**deo inquit
euangelista exiit. **D**iro: si non protinus
ad hoc verbum miramini. De quo nempe
alio istud dicitur. **A**deo exiit / quod de ver-
bo quod eternaliter est apud patrem: quoni-
am in principio erat verbum et verbum erat
apud deum. et deus erat verbum. **S**i eter-
naliter apud deum / qualiter a deo exiit et
quomodo eternaliter apud deum? **S**ed di-
ces exiit iste verbi a deo / est ipsa filii ge-
neratio. verum est si est filii generatio sicut
esse confitemur. **V**ides quod iste exiit pro-
fus est ineffabilis. De eo quippe scriptum
est. **G**enerationem eius quis enarrabit? **I**sa-
lii. ca. **P**ropterea cur conaretur eloqui quod
enarrari non potest. non esset illud sobrie sa-
pere. **Q**uid si quis loquatur non iam homi-
num sed angelorum linguis. quo pacto ef-
fari sufficere deum a deo exire / non locali-
ter non dimensionaliter. non diuersificate
substantie / neque durationis varietate sed
personali tantum distinctione? **Q**ui et regredi
dicitur ad deum dum suum rependens amorem
patri spirat et quodammodo donat spiritum
sanctum. donum prestantissimum et vtriusque
necum. **S**ed sileamus interim de secre-
tis his celestibus et perscrutationem inuestiga-
tionem huius diuini exiit et regressus ad in-
tra / nos vel ad scholam vel ad celebritatem

beatissime trinitatis remittam? **I**llic ma-
gis discere est / quomodo filius egreditur
a patre ut imago pulcherrima a pulcherrimo
ut verbum sententiosissimum. ut ars omnium
fecundissima. ut exemplar distinctissimum. ut
idea et forma quedam omnium capacissima
et actualissima et potentissima. **S**icigitur
exiit christus a deo. eternaliter productiue. et ad
deum vadit / spiratiua dilectione. **A**m-
plius vero considerationi nostre / alius obij-
citur christus a deo exiit? alius quoque sui ad eum
regressus. non quidem intrinsecus personali-
ter ut prius. sed denotatione quadam extrin-
seca. et idiomatica mutua communicatione. qua
operata est humanitatis assumptione. **E**t quod
est precor hoc modo christum a deo egredi: ni-
si eundem in hoc calamitoso vallis lachry-
marum exilio / dignanter incarnatum / con-
morari. affligi. cruciari? **N**ihil quippe lon-
ginquum a deo poterat excogitare mens hu-
mana / quam impassibilem ad passionem egre-
di. inuisibilem videri. immortalem quoque
esse participem mortis. **A**st christum regredi ad
deum / est ipsum a mortuis resurgere. **I**az
non moritur quonia mors eius ultra non domina-
bitur ad **R**ho. vi. quando in patria et ciuita-
te et regno patris in celestibus ad dexteram
suam sedet in eternum. cum omnia subiecit
ei deus ad hebre. ij. **D**ic est verus iusticie
sol qui oritur in natiuitate. occidit in pas-
sione. et ad locum suum reuertitur in glorio-
sa ascensione **E**ccl. i. **E**t quia
habent proprias solennitates hec myste-
ria / suosque sermones. tantumdem dictum sit
hic / quomodo christus a deo exiit per incarna-
tionem et ad deum vadit per glorificationem.
Demum repibilis est exiit quidam ter-
tius / christus a deo / secundum animam qui communis est
omnibus creaturis. **D**icit itaque diuinus
theologus **J**ohannes. **Q**uod factus est in
deum vita erat. **V**ita erat. non quidem per iden-
tatem realem et essentialem rei facie ad fa-
ctorem. ut manichei blasphemant. dicen-
tes animam esse partem a deo decisam per
actionem principis tenebrarum. **S**ed vi-
ta erat / per idealem et viuificam / exempla-
rem seu archetipam cognitionem et virtu-
tem producendi efficacissimam. longe ex-
cellentius. longe ineffabilius / quam in ipsa me-
te artificis / domus fabricanda vel imago
pingenda / existat et suo modo viuat. **Q**uid
vero sunt huiusmodi idee. et qualis sit earum
distinctio / non est hic disputandi locus.

Multe doctorum traditiones in unam veritatem (si bene capiantur) reducibiles super prime sententiarum distinctione habentur.

Ad hoc igitur esse ideale illud recte perhibetur egredi/ quicquid fit extrinsecus in esse suo reali. regredi autem non nisi creature reali proprie datur est. quatenus velut Boetius/ omnia in suum regredi principium velut si flumina unde exeunt revertantur **Eccles. i.** Et quibus? Quia reperit proprios quos recur? reditus suo singula gaudet. Nec manet ulli traditus ordo/ nisi quod fini iunxerit ortum. stabilemque sui fecerit orbem. li. iij. **Petro. ij.** Hoc fit. dum motus inditos nature sue/ custodiunt. dumque vices indulgas pagunt. agendo patiendo monendoque.

Auero quantum tibi est creationis egressus excellentior (o rationalis spiritus) tanto regressus tuus ad deum/ est quanto a reliquis omnibus a perfectione differentior. Tu ne personalis spiritus sicut capax et princeps dei solus factus es per intelligentiam atque rationem. hinc ad imaginem dei et similitudinem factus affirmaris. **Beati. i.** Sic soli tibi ad deum regredi concessum est/ per cognitionem et amorem. Diriguntur cetera in cursibus suis et ab agere infallibili. sicut si videns aliquis/ cecum ducat ut dicit auctoris. Tu sola/ videns videntem insequeris Tu sola/ cognitivine ad principium tuum regrederis. ut fias unum ens cum divina essentia. tertia prelibelli de ornatu spiritualium nuptiarum. Anima inquit contemplatis ita coniungitur deo/ ut fiat ipsum illud esse vitale et ideale quod eternaliter in deo prehabuit. Quem errorem/ una nuper epistola a me edita coarguit. Uelim propterea comonuisse ut de hac materia caute legatur. **Bern.** ad fratres de monte dei li. ij. **C**eterum anima humana precipue illa est inter omnes rationales spiritus/ que non solum regredi ad deum sed omnia alia in eum referre debet. Propterea enim ipsa corpori coniuncta et in imis certis ligata. secundum **Platonicos.** Propterea necum duplicis mundi/ tamen spiritualis que corporalis/ operatur. quasi duas illas catenas causarum/ auream et argenteam/ nectens. Denique idcirco in orizonte duplicis mundi statuitur facies sua. per divini theologi/ et elevati metaphisici edocuerunt. quatenus per ipsam ea omnia referrent in deum cognoscendo et utendo/ que ab eo egressa sunt in creando. **Hinc dixerunt Arist.** i. politici.

et platonici/ omnia propter hominem. ipsius vero propter deum factum esse. **Hinc** resurrectionis future necessitas concluditur. Alioquin naturalis instituti finis/ frustra esset. **Sed** de his alibi. **Demum** perspicuum est/ eos solos propria appellatione homines dici debere qui boni sunt et ad deum omnia referunt. **Hunc** ad christum redeo. Omnia enim regressum hunc per intelligentiam ad deum et usum/ anima eius perfectissimis modis exercuit. dum seipsam et rem quamlibet alteram/ sola per excellentiam in dei gloria laudando amoremque reduxit. **Hinc** apertissima ratione. dixit evangelista noster de christo. quod a deo exiit et ad deum vadit. **Exiit** dico secundum animam per creationis emanationem/ et ad deum vadit per sui et aliorum omnium/ in deum revolutionem intelligibilem. **Et** sicut omnia a deo quodammodo accepit in sua creatione/ dum propterea facta sunt omnia/ sic omnia refert in deum directivae proportionabiliter satis ad primum exitum et reditum eternalem. **Ad** hunc finem olim egressus fuerat adam a deo in sui primaria creatione ut ad deum regrederetur per speculationem et amorem. **Sed** ve peccato. homo cum in honore esset non intellexit. comparatus est iumentis insipientibus et similis factus est illis. **Sequitur** eum nos bestiales effecti. vitam pecudum eligentes. qui declinaverunt animam iugiter ad terrena demittunt. quod porcino more versi ad infima vultibus adheremus. **Uor** est talium. Adhese in terra venter noster. et iterum. Adhese pavimento anima mea. et rursus. Infusus sum in limo. profundum. **Hic** exclamat satiricus. **O**curvas in terra animas et celestium inanes. **Quis** suavior vox atque iocundior regredientis ad deum et gratias agentis/ quod de tenebris vocavit nos deus? in admirabile lumen suum/ cuius figuram gessit **Petrus**/ a vinculis ferreis et carcere tetro liberatus. et e ductus de custodia ad confitendum nomen domini. **Vere** vincula ferrea cupiditatis nostre. **Vere** carcerem tenebrosum horridum squalidum et sceuosum esse sordidum desiderium cordis nostri. et anima talibus immersa/ quando poterit liberis intelligentie alis ad alta subuehi ipsa ad deum regredi quando valebit. **Hoc** itaque fieri est impossibile nisi in manu forti et brachio extento illius qui eduxit vincetos in fortitudine. quod de stercore erigit pauperem ut sedeat cum

Sermo in cena domini

principibus. Qui contriuit portas creas
et vectes ferreos confregit. Hoc solo aucto
reficit anima a deo exiit/sic ad deum va
dit. Quod donum hoc exercitibus se ad ip
sum et non nisi talibus/de lege comuni p/
stetur. Epilogantes ergo concludamus
quod est vnus christi exitus a deo p/ eternam
generatiōem et habet suum regressum per
spūs spiratiōem. scōdo p/ humanitatis assū
ptionem. habet suum regressum p/ corpo
ris glorificatiōem. tertio p/ anime creatio
nem. habet suum regressum p/ cōtēplatiōez

S **P**ost sensum litteralem/theologica
lem et methaphysicalem/sup est vt
thema nostrum pferim primā ei
ptem/ad nos mores quoque nostros trans
feramus. Et dicam quod duplex est moralis
exitus anime a deo. Vnus pessimus p/ su
perbiam. Alius optimus p/ humilitatem.
Per superbiam exisse legitur filius ille p/
digus in regionem longinquam. Lu. xv.
Quo exierunt Adam et Layn Gen. iij. et
iij. Quomodo egrediuntur foras illi qui ima
vident et loquuntur in idipm scz cōtra deū.
qualiter exierunt et exiūt. Discedite a me
maledicti in ignem eternum. Math. xv.
Longinquus valde et pestiferus hic exitus
quia longe a peccatoribus salus. Exitus iste
a deo non est. sed sup deum. sue voluntati
ppriam anteponendo. ideo dicitur elatio.
Testis est ille qui est rex sup omnes filios
superbie Job. iij. Qui extollitur et erit su
per omne quod dicitur deus. ij. ad Thesal. ij.
Taliter egrediens foras euanescit vt fumus
nec regreditur sicut coruus. nisi forte p/ im
patientiam et rabidam obstinati odij latria
tionem. loquatur in idipm in deum videli
cet. et dentibus suis in eum fremat et tabe
scat. Est p/terea exitus bonus a deo p/ hu
militatem. sed sub deum. et rursus ad deū.
Non quidem locali distantia. nam qui ibit
homo a spiritu tuo domine. et quo a facie
tua fugiet. Si ascenderit in celum tu illic
es et. Sed fit exitus iste ppria quadam re
putatione et intelligentia. quando aia ex cō
sideratiōe intima diuine immensitatis/ re
silit in paruitatem suam. et se ad se contra
hit et loco cedit. put ad aspectum magni a
licuius principis/ pauperculi seruus aut
damnatus experitur. Hoc suo mō aia. i. r/
mitatis pprie imo cuiusdam nihilicitatis cō
scia/ ad cognitiōem p/ sentie diuinitatis
mmense horrescit. stupet pallet contremi

scit. intratq; fugiens a se velut in quādam
desertam omnis imperfectiōis egestatis sue
regionem. quō intrauerat aug⁹ qui dixit i
libro cōfessionū. Et factus sum mihi in
regio egestatis. Nonne tibi petrus mira
culi stupore in captura piscium attonitus
sic exire dominū voluisse visus est. Exi in
quit a me domine quia peccator sum. Lu. v.
Sic hodie manum xpi beatam/ volentes
pedes eius ad lauandum tangere/ ipse re
fugit dicēs Dūc tu mihi lauas pedes. Ve
lut si verbum p/ dictum repeteret. Exi a me
domine. non lauabis mihi pedes in eter
num. **S** **D** sup admirabilem hunc humili
tatis exitum. Felix anima que taliter exit a
deo. quia nunquā rectori via ad deum vadit.
nam correlatiua sunt et omnimode se ha
bentia idem exitus iste a deo et ad cūdez
regressus. Sic vallis descensus et montis
ascensus. Vtior si non ita se consequi te
stata sit veritas. qui se humiliat ait exalta
bitur. Lu. ix. et xvij. Hinc Aug⁹ ait i epla
quadam ad dioscor. Non aliam tibi inq̄t
ad capessendam et obtinendam veritatis
viam inuenies quā que inuenta est ab illo
gressuum nostrorū tanquā deus vidit infir
mitatem. Prima est humilitas. scōda est hu
militas. tertia est humilitas. Quoties hoc
interrogaueris/ hoc dicam. Bonum est
nos hic esse (o deuoti patres ac sapiētis vi
ri) bonum est de humilitatis exitu sermo
nem audire. De qua vtiā cum humili
tate et vt res digna erat loqui posset/ arro
gans et stulta p/sumptio cordis mei. Naz
quale monstrum est/ quale sacrilegium. ver
miculum de humilitate loquentem. et ideo exi
supbire quia laudat humilitatem. et ideo exi
re a deo supra deum male p/ superbiam. quia
suadet ab eodem sub eodem exire p/ humi
litem. Quis hoc gredere. si non quia toti
ens expertum est. Sed inter laudandum
humilitatem/ surrepit supbia dum valde
detestari queritur. Ipa quando non intro
ibit. quando non castra cordis nostri sub
dola machinatione penetrabit. Ne ve fi
lijs adam/ ab hac terrificā pernicie. **S** **S**
ad humilitatem redeo. ad cuius p/ conium/
tria miracula eius supra modum mirabi
lia/ triplex notificabit consideratio. Recte
quidam de beato humilitatis exitu/ totus
huius collationis reliquum contexerunt.
vt alias pollicitus sum ostensurum. Exi
tulo humilitatis/ ius tradi humilibus ad

omnia conantur possidenda / non quidem
 civili lege sed diuina. Nam et misterium non
 dicam diei huius solius / sed totius passio-
 nis dominice / quid aliud principaliter elo-
 quitur / quam imitande humilitatis exemplum?
 Propter quod saluator noster / carnem sume-
 re hoc est a deo exire et crucem subire volu-
 it. ut oratio dicat ecclesie. **O**b hanc denique
 humilitatem / concludit presens euangelium:
 Exemplum enim dedi vobis / ita et vos faciatis.

Tria humilitatis exempla sumemus / scilicet
 tres vires anime. irascibilem rationalem con-
 cupiscibilem. Et tres virtutes theologicas
 fidem spem et charitatem. Et tria diuinis
 personis attributa sapientiam potentiam et
 bonitatem. Et iuxta tres status ecclesie pre-
 latos doctores religiosos. Et scilicet tres scri-
 pturam auctoritates. Prima humilem spiri-
 tu suscipiet gloria. Prover. xix. Secunda au-
 ctoritas. vbi humilitas ibi sapientia. Pro-
 uer. xi. Tertia. Deus superbis resistit. humi-
 libus autem dat gratiam. Jacobi. iij.

Prima consideratio

Humiles spiritu suscipiet gloria. itaque hu-
 militas vera. nam est qui se nequiter humi-
 liat. **E**ccli. xix. Vera inquam humilitas / dum
 feliciter exit a summa potentia et gloria et ma-
 gnificentissima maiestate dei / in suam im-
 potentiam ignominiam et seruitutem in-
 tuendam sentiendam et efficitur potentis-
 sima et gloriosissima et patrie liberrima atque
 monarchica super omnia. **V**ultis audire res
 illam accipite. Perhibet Seneca / quod facil-
 ad diuitias per contemptum via. Itaque dicitur
 de potentia et gloria et reliquis que mun-
 dus offert. et que contemnendo fieri nostra
 testatur Ambrosius. Unde vero melius quam per hu-
 militatis egressum a deo / contemptus iste
 generatur. quoniam in compactione diuinitatis /
 perspicue cernitur quod vanitas vanitatum et om-
 nia vanitas. omnia mendacium? Quidni li-
 beat exclamare cum propheta filij hominum vsque /
 quo graui corde ut quid diligitis vanita-
 tem et queritis mendacium? Quidni preterea
 contempta vanitate et mendacio / faciat hec
 sublimissima humilitas / hec ditissima paup-
 tas / solum deum / gloriam suam. potentiam suam
 opulentiam suam. et hanc arbitratum esse per
 tem suam hereditatem preclaram / et portio-
 nem vberitatem in terra viuentium cum il-
 lo qui dicebat. Pars mea deus in eternum

Et in gallico sonantius dicit. **E**st gratide
 portion et bona gratia. Porro quid ad ista
 convenientius / quam ut hec humilitas sit glo-
 riosissima / cuius gloria solus deus est. **H**ec
 vilificatio sit nobilissima / hec abiectio vbi
 quam famatissima. quod deus / fama sua nunquam ab-
 est. ut hec denique impotentia / hec seruitus /
 summa sit potentia imo omnipotentia. si-
 magis libertas? **D**ia possum inquit apostolus
 in eo qui me confortat christus ad phil. iij.

Videat qui potest quanta sit ex aduerso omni-
 nis superbe vanitatis. egestas impotentia et
 vilitas. Nam qua ratione repletur vanitas
 fatiaret egestas. denudaretur abiectio. consoli-
 daret infirmitas. **A**ttamen quid aliud sunt
 hec omnia nisi vanitas vanitatum et omnia
 vanitas et afflictio spiritus? **E**x his perspicu-
 um est quo pacto vim irascibilem cuius est
 in ardua tendere / perficit hic beatus humi-
 litatis exitus a deo. ex desperatione sui totali
 summam de christo spem gerendo. et ita se-
 cundum omnes alias suas virtutes / quas e-
 numerat Guibelmus parisiensis. reliquas.
Ponit itaque humilitas hec / solum deum spem
 suam fortitudinem protectionem magnifi-
 centiam. et ita de ceteris. Propterea fiden-
 ter ait. Dominus preceptor vite mee a quo tre-
 pidabo? Etenim quo rueret. quomodo muta-
 ret aliud amplius quid conari posset. que
 profundissima stabilitate / immobilitati pe-
 nitus adhereret? **Q**uid eam aduersum viola-
 ret que altissimum posuit refugium suum in
 firmissimo habitaculo tuo quod operatus es
 domine? **Q**uo fugeret alibi? **Q**uid aliud
 speraret? **Q**uam obrem in remedijs humane i-
 stabilitatis et incertitudine casuum tam
 horrendorum percellis / figit nauem cordis
 immobiliter velut ancora quedam spiritu-
 alis et intelligibilis. Denique non ponit car-
 nem brachium suum ut superbia. que spe-
 rat in multitudine diuitiarum suarum. vel
 temporalium vel spiritualium. et preualet in
 vanitate sua. **H**ec idcirco sibi cauet ab om-
 ni excellentia nimia. ab omni quoque defe-
 ctu. ut ne extollatur presumptione / nec fra-
 gatur desperatione non obstinetur obstina-
 tione nec dissoluatur enerui mollicie / que
 admodum de his et alijs in omni materia
 virtutis si vacaret / fieri posset manifestum
 si qualiter ardua mediocritate via regia se-
 incedit doceremus. **S**ed ad dominan-
 tissimum eius imperium venio **Q**uid enim
 est rebus dominari (prout alias persecutus
 DD:

Sermo in cena domini

sum latius) quid enim est dominari rebus
iis nisi eis vi posse iuste placuerit. Hoc
autem conuenit humilitati. omnia quippe
assumit in sui facultatem et usum. dum propter
deum se et omnia alia contemnenda decre-
uit. Quo contemptu satiatur amplius (ne
nos irrideant pharisei auari hec audieret)
et copiosius absque ulla operatione contenta-
tur. quod et nuda possessione civilis tituli. quasi
super extendentia inhiante ad quascumque di-
uitias. aut eas pro amore amplectente. aut
eis incubante ac menterentus inherente di-
raretur. Sic de carbone preclare dictum est
a salustio. quod quo plus gloriarum fugiebat eo
magis assequeretur. Ita proculdubio de di-
uitiis. ita de potentia seculi. ita de umbrati-
li quolibet bono huius mundi sentire equum
est. **Q**uale igitur quodcumque humilita-
tis dominium habere omnia sub pedibus/
per generosum contemptum. Omnis locus
que calcauerit pes vester. id est affectio. vester
erit inquit dominus Deutero. xi. Quia latius im-
perium. nihil aliud a deo magnipendere. vel
a nullis subiecti neque conculari. Hoc nonne
est signum magnum apparens in celo in-
relegibili et summo anime rationalis. Du-
liet scilicet humilitas amicta sole iusticie. Hanc
quid iustius humilitate. que omnem im-
plet iusticiam. gl. Math. iij. In capite ei
corona stellarum duodecim. omni scilicet fulgo-
re virtutum radians perfectio. et luna totius
humilitatis sub pedibus eius hoc est sub
affectioibus pro contemptu. Hec est ditissi-
ma humilitas que docuit paulum scire abun-
dare et scire penuriam pati. habere omnia et a-
bundare in omnibus. ad Phil. iij. Quia
si nihil habentem et omnia possidentem.
ij. ad Cor. vi. Hec exaltauit christus summe hu-
ilitatum in passione. et dedit illi nomen quod
est super omne nomen ut in nomine Jesu
flectatur etc. ad Phil. iij. Ecce dominatio-
nem omnium pro humilitate. Proinde si
hec iure suo possidet regnum celorum sicut et
possidet. quoniam iporum est regnum celorum. Math
v. quid a dominatione sua relinquet alie-
num. Denique ad eius obsequium militat om-
nia. seruiunt. profunt. obsequuntur. Adversa
quidem. ut blasphemie/inuicie/persecutio/
necesitates/angustie. ad exercitium et
tutelam. ad medicinam quoque ac necessari-
am custodiam. Prosperis vero vitur ad
modestam sobriamque consolationem. Hanc
amplius. militant pro ea sui hostes fortissi-

mi. nam ex peccatis redditur cautior firmi-
or atque validior. imo vide miraculorum. ipsa
enim ex morte propria renouiscit sepius forti-
orque resurgit. Nam quis neget magnam esse
humilitatis recuperande rationem/humili-
tatem perdidisse. Quinetiam oritur ex suo con-
trario quod est superbia non minori miraculo
quam si frigiditatem calor gignat. Humilita-
tis quippe non parua est occasio/anima
contra deum suum/benefactorem suum/propter
suum dominum creatorem redemptorem super-
bisse. Similia vere non miracula sed por-
tentuosa monstra/demon in filia sua super-
bia crebrius operatur. quod ex morte propria et ex
humilitate contraria et ex sortibus et aduer-
sis sibi virtutibus pulcherrimis dum stulte
te gloriatur fedissimam trahit originem. //
Ad unum igitur dicere est quod upbie erit
a deo supra deum sicut egenissimus est ac
que pauperrimus in vilitate pauperis. (Dia-
mirum conuertuntur in suam inopiam et
destructionem. notatur. Sapientia. iij) Sic mil-
toplus beatus ille humilitatis erit a deo
sub deum/opulentissimus est/ditissimus
est/dominantissimus est in summo domi-
nitionis. quoniam omnia sibi cooperan-
tur in bonum. mors. egestas. contumelia. im-
mo et angelus sathane et diaboli omnes cum
stimulis et tentationibus suis. Paulus et
Job huius rei testes sunt. Peccata in sup-
er et cerere pestes aduerse/seruiunt ei et tyria-
cam sibi eff. cacissimam conficiendo. que
admodum testatur Augustinus qui mihi
non credit quod expedit superbos in turpia quod
que peccata corrumpere. Hanc arte dominandi fa-
cit ipsa de omnibus sicut de obsequiosis ser-
uitoribus spectum suum sicut et regione su-
perbia damnum adquirat ex omnibus. cuius
oratio etiam fit in peccatum. charitas
in odium. virtutis laus in opprobrium. duz
post hec omnia/erit a deo ingratiissima pro-
fus elatione supra deum. **P**ostremo hu-
militas suo modo est ambiciosissima cupi-
dissima maximi cordis et altissimi spiritus.
Turba. Quoniam dedignatur impleri nisi
summo honore. nisi summis diuitiis. nisi
maxima gloria. Superbia vero ut pu-
silli cordis et puerilis et stulti/paruissimis
inhiat capitur afficitur et verata torquet.
Nunc ad statum prelationis qui poten-
tie dei correspondenter ordinatur in eccle-
siastica hierachia/applicem que dicta sunt
et inferamus quod absque humilitatis exitu in

sue paruitatis recognitionem actualis vel habituales non potest quis platus habere euangelici dominij perfectionem. Itaque peruersus et diabolicus non ordo sed horroz dicendus est in ecclesia. ubi est sublimior quod et superbior. ubi qui maior est non sic sicut minor. Quod ita fiat aliquando vel ad subditorum punitionem Job. xxxij. Qui regnare facit hipocritam. propter peccata populi qualia nunchorrenda sunt et abominanda sunt praeter quae credi potest. Aut ad praesidentis damnationem sicut in iuda et multis apparuit. et illis qui subditis incorrigibilibus praesunt ad vitiorumque exitium. vel ad contemptuorum exonerationem in talibus vilioribus occupentur. Ita habemus quod pelles tabernaculi pregebant archam testamenti. Est autem triplex signum in prelato sue humilitatis. Fuga plationis. fuga propositatis. cura spiritualis. Primum signum fuga plationis dat praeparationem animi promptissimam ad cedendum sue plationi. si et quando fuerit pro grege conueniens quia dixit ex animo dum institueretur nolens volo Oppositum sentire corde ore et opere est in plato damnabilis supbia. et eo damnabilior si nec aduersariis nec infamis nec aliorum consilijs nec subditorum scandalis a plationis amato onere positum auelli. Vere ab hoc signo supbie. Mirandum si remoto fundamento huius ecclesiae stitici. parietes fluuiosis riuibusque defuerint volumus illos consolidare et vniuerse humilitatis fundamentum iaciamus. Secundum signum humilitatis est fuga propositatis in se et suis. Oppositum facere est damnabilis supbia. quae tumens sub honestatis specie aut ecclesiae utilitate pallietur. Sed medium inquit optimum est. contentio. At quale medium? Arte non ut phariseice desipiens sapientia animali terrena et diabolica. sed ut christiane sapiens determinabit. Tertio signo cure spiritualitatis opponitur tota cura et occupatio in paruis et ludicris et temporalibus seu lucris seu iurisdictionibus et practicoz sola promotio atque spiritualium quoque horroz et desertio. Nunc ad statum doctorum qui secundum canonem est quasi praecipuus in ecclesia et ad sapientiam diuinam correspondere ordinatur applicemus quae dicta sunt. Apud doctores praesertim in sacris litteris ille sapientior est qui pluri humilitatis sale id est sapore sapientiam suam condiderit. Non di-

co pluri cognitione sed sapore. Quod sapor sit quaedam cognitio. Hoc dixisse fertur proloemus quod sapientior est qui et humilior. Huic humilitati aduersaria signa. curiositas. singularitas. impatientia vel incorrigibilitas. Curiositas est dimissis utilibus et edificatorijs pro se et populo contere ingenium perdere tempus in eis in quibus non est bonum neque finis. sicut de mathematicis dicit Aresto. Aut quorum finis solum est scire ut ait Seneca. Aut forsitan supbire vanescere et de ingenio alto et subtili praeter ceteris gloriari. Hoc agere signum est instinctus diabolici aut nature corrupte. et ibi ceciderunt omnes quos sub specie reuelationum et instinctum diuinorum seduxit sathanas. transfigurans se in angelum lucis. Sane dum hinc inde multa legi multa cogitavi multa audiui et quaedam expertus sum super distinctione inter bonos instinctus et malos. inter diuinas reuelationes et diabolicas illusiones. Denique inter bonas reuelationes et immisiones per angelos malos. hanc in veritate comperi praecipuam distinctionem et indefectibile signum. quod instinctus bonus semper est ad humilitatem et cum humilitate. Dulce vero ad vanitatem quandam et cum vanitate ad ipsam excellentiam. palam vel occulte. Qualiter autem curiositas sciendi inutilis vanitate careat. viderint curiosi. etiam quo pacto absque tumida elatione spiritus possit aliquis gesta legendas historias et miracula sanctorum nihil pendere. ego non intelligo. quorum lectio maxime ardens est et humiles ad imitationem potenter inflamans. Porro singularitas. Secundum signum superbie in doctis. aut de nouis et inauditis et peregrinis ad inuentionibus. immo habet hoc mirandum singularitas quod ex superbia generat pigritiam silentium obstinatum pusillanimitatem. dum videt se non posse ceteros in loquendo vel docendo praecellere. Hec est mater errorum et dicitur ambulandi in aduentionibus suis. Denique impatientia vel incorrigibilitas tertium signum superbie ponitur a sapiente. Doctrina inquit viri per patientiam cognoscitur. Errare quidem humanum est. sed plane diabolicum corrigentibus succensere nec acquiescere. Nunc ad religiosos et deuotos quales decet esse christianos omnes qui sunt professi in baptismo sub vno abbate christo. quorum status respicit appropriata.

Sermo factus in cena domini.

Triplex signū humilitatis

Spiritus sancti bonitatem. inducamus que dicimus. et inferamus. In christiana religione ille sanctior est qui et humilior. et humilior qui sanctior. **H**uius humilitatis triplex signum est. confessio. compassio. et voluntaria sui deieccio. De reliquis videatur deuotus Bernardus de duodecim gradibus humilitatis et superbie. Confessionem ideo posui pro signo humilitatis. quia vix temporibus nostris fit aliqua confessio pure nude et integre. **U**t quid ita? Certe propter hipocrisim et amorem. vanissime fame nostre que timorem mundanum parit et pudorem talem quidem et ita tyrannicum. vt cogitare sit ingens horror. **U**e precipitantibus et volutantibus semetipsos in passiones ignominie. in flagicia corporis extraordinaria. quia claudunt sepius os ad confessionem. et muti tendunt ad infernum. Nam et zodoma interpretatur muta. Audiuimus a quibusdam quod maluisse tollerare dolores partus. vel mortis eterne periculo se exponere. quod aliqua de suis pudendis impudicijs confiteri. non ob defectum fidei et credulitatis sacramenti (vt dicebat) sed quia tanto pudore vererentur. ne salubriter loquerentur coram vno secretissimo sacerdote. que ipsi damnabiliter et quasi palam impudenter operabantur. cum alijs nihil celare scientibus. **C**eterum compassio de peccatis aliorum. certissimum est humilitatis vere signum. sicut econtra prius est superborum alijs indignari. **V**era iusticia inquit Gregorius compassione habet falsa indignationem. **S**i quis audit vel cognoscit aliorum peccata multa vel magna et inde precatur vindictam. aut gaudet de inflicta. non secure precatur neque gaudet. quoniam reuersus cognoscere debet se multa punitione dignissima commisisse. quibus tamen petit indulgeri non irasci. **S**ic egit sanctus pater qui audiens peccatum fratris fleuit et dixit. Ille heri. ego bodie. **I**dcirco. vis aptam meritis. vicem impendere (inquit Boetius) Dilige iure bonos et miserere malis. **N**ouissime subiectionem seu deiectionem posuimus tertium humilitatis signum. Nam vere humilis est. qui ex vera sui cognitione sibi vilescit. **D**ic se diuinis gratis indignum comparat. **D**ic laudes bovet. proprias veluti insidiatrices /

tollere volentes ipsum in altum / vt lapsu grauiore ruat. Propterea deiecit se iugiter in terram sue fragilitatis. prout de anteo gigante fingit fabula. cui ex casu suo in terram vires augebantur. sed in sublime leuatus / ab hercule strangulatus est. **D**ic se in omnem creaturam dei peccasse fateatur. in celum et terram et omnia que in eis sunt. **N**ullam ergo flagellationem ab eis reiecit nullam lesionem. iniuriam nullam. **D**ic denique iudicia dei magna et occulta velut timentes super se fluctus et pauescit. **A**tten-des quomodo nec fortium bellum. nec artificum gratia. et quod de cathenis et carcere trahitur quis ad regnum etc. et quod nemo scit an amore vel odio dignus sit. **E**cclisia stes. ix. **A**d hec alta et longe diuiniora vere humilitatis monita capienda / plus proficit vnctio quam lectio. oratio quam peroratio. alta suspiria quam acuta ingenia. et super omnia frequens fidelis et pia commemoratio passionis christi. **Q**ui a deo exiit in mundum vt eam in schola sua doceret. et hodie dum regredi vult ad patrem / verbo simul et facto confirmauit. // **A**d hoc enim lauit pedes discipulorum et dixit. **E**xemplum enim etc. huius humilitatis nos particeps volens.

Secunda considera.

Ubi humilitas / ibi sapientia. **P**rouerb. x. Anima quippe rationalis / exiens a diuina sapientia in suam insipientiam sapide cognoscendam / sibi vniuersa stulta redditur / ac perinde diuinam illam sapientiam adipiscitur. quam iubet apertus. i. ad **Loz. iij.** **S**i quis inter vos videtur sapiens esse stultus fiat vt sit sapiens. **H**anc veram sapientiam dicit lactantius non alidi querendam esse / quam in schola cui titulus est stulticia. **I**ta pater. quoniam sic placitum est apud te ait christus. **Q**uis dabit nobis hanc stultam sapientiam? **U**e filijs hominum qui sapientes sunt in oculis suis. et coram semetipsis prudentes. quia quanto magis sapientiam quesierint. tanto ipsa longius fi et ab eis. **E**t profecto nisi fiant paruuli. nisi crediderint captiuando omnem intellectum in obsequium fidei / ipsi non intelligent. **D**istium ad sapientiam veram / christus est. et idem sane humile. turgidus et elatus spiri

Z

tus illud quando poterit introire? Atten-
damus obsecro quātulum illud est q̄ extra
deum egredientes/scire conamur. **U**-
derunt hec philosophi Plato et Socra-
tes: et omnis academicoꝝ schola. qui p̄
q̄ defecerunt scrutantes scrutinio / vocem
hanc suspirauerunt. hoc scio q̄ nescio / imo
nec hoc scio q̄ nescio. Bonus erat talis et
itus in insipientiam suam cognoscendam
si non supra deum exeuntes / euauissent i
cogitationib⁹ suis. etsi a deo sub deo egres-
si / redissent in idipsum. deum vt deum glo-
rificantes et gratias agētes. qui scientiā
dominus est. et docet hominem scientiam
īpi non ita. **A**st verus humilis / in se qui-
dem stultus. deum constituit sapientiā su-
am. consilium suum. et dum profundissi-
me concuatur. recipit in seipso velut in cē-
tro quodam speculi concaui intelligibili-
ter radios incidentis illustrationum su-
pernarum. tam dei qui humilia respicit. q̄
aliquando intelligentiarum desuper efful-
gentium. a quibus illuminatur mirabili-
ter. sicut a montibus eternis. **H**ec intel-
lige non q̄ verus humilis querat solū du-
ci per reuelationes spirituales / contempla-
tione naturaliter indita sibi seorsum hec
presumptio. sed eādē rationem plurimū
obscuram et nubilosam ac proinde in erro-
rem quemlibet promptissimam / petit ter-
gi mandari poliriq̄ / vt in lumine hoc vul-
tus dei signato super eam / ostendantur bo-
na sibi. **P**reterea sensum alienum presert
suo / non innitens prudentie sue. **E**rinde
cauet sibi ab illusionē demonis meridiani
transfigurantis se in angelum lucis. q̄ nō
aliter q̄ per hanc credendi alijs humilita-
tem / exuffatur. **N**on omnes aliter laquei
sui / teste oraculo ad anthonium euadūt
Deniq̄ videre est in hoc humilitatis ec-
ctu / precipue in christo / stupēda diuine stul-
ticie miracula. **N**az de peccato damnauit
peccatum. et de infamia famam. **D**e ludī-
brio et ignobilitate / gloriosam inobilitatē
progeniuit. **P**lacuit insuper per stulticiam
predicationis destruere omnem scientiam
extollentem se contra deum. **N**am contra
scandalum iudeorum / irrisionem gentiū
astuciā demonum / atrocitatem tyranorū
reclamantibus vndiq̄ magno boatu phi-
losophis. imo prop̄rijs sensibus. docuit p

mulos simplices / ea que doctus plato ne-
sciuit. que demosthenes eloquens ignora-
uit. et sic docuit q̄ nihil certius teneatur q̄
q̄ humili fidei stulticia creditur

Tertia cōsideratio

Deus superbis resistit humilibus autem
dat gratiam Jacobi. iij. **A**d quem respi-
ciam ait dominus / nisi ad pauperulum et
contritum spiritu et trementem sermones
meos: ysai. lvi. **I**taq̄ anima quantum
erit a diuina bonitate et perfectione in su-
am vilitatem deiectionem et imperfectio-
nem. tanto est perfectior. **H**oli mirari hec.
quia diuinis gratijs et donis eo est pleni-
or / tanq̄ vallis abundans frumento virtu-
tum. tanq̄ intelligibilis quedam abissus
fluente forbens aquarum viuētium. q̄si
vacuum quoddam spirituale / ad quod re-
plendum cōfluunt omnia. nec implere suf-
ficiunt nisi deus. fm Augustinū primo cō-
fessionum. **H**anc perfectissimam imper-
fectionem. hanc optimam (si sic dici pōt)
peccabilitatem / sibi met̄ ascripsit paulus /
dum se primum inter peccatores nomina-
uit. et quia non mentiebatur ita vere sen-
sit. **H**oc plane magnum miraculum / vide-
re hominem in virtutibus omnibus clare
scere. et laborare plus omnibus. nihilomi-
nus se primum inter homicidas et matrici-
das et omnes sceleratissimos computa-
re. **D**icere aliquid grandius meditor:
nescio. si potero iuuare me. puto immo cer-
te credo. q̄ christus et maria / paulus in hu-
militate non paululum transcenderunt.
Vellem ergo scire. **A**unquid fecit hec hu-
militas vt christus et maria / se tanto veri-
us inter peccatores primos nominarent.
quanto humilius a deo in se exeuntes / su-
um imperfectum lucidius cognouerunt?
Poterat estimo sic intelligi (ac si non hor-
rerent pie aures) sic dici. nō quidem de pec-
cato cōtracto absit. sed de labilitate ad pec-
candum. **N**am creatura rationalis quelī-
bet labilior est et pronior ad casum et defe-
ctum / quanto in naturalibus aut etiā gra-
tuitis fuerit ornatio / sedusa dei manure /
nencia sp̄ali. q̄si videlicet plus hēat crea-
oīs / de vanitate et tēdētia ī nihilū / q̄to plus

Sermo de humilitate

de entitate. Signum huiusmodi enidens fuit in lucifero adam et alijs multis. quoz nobilitates et pfectiones/quid fuerit eis/nisi pondus grauius ad ruinam. Hoc sentit anima christi. hoc maria eo pfundiori humilitate quo lucidius contemplatur. Hinc Augustinus vocauit mariam/puel lam vilem et abiectam in oculis suis. Naz quo pacto maria et christus fm auimaz si pius se et omnia dona sua stabilirent in do mino. si quomodolibet fidendum esse sen tirent in viribus suis et in abundantia di uitiarum suarum. Et si pterea non seipos computarent in illorum numero de quibz ppheticus sermo dicit. Verumtamen vni uersa vanitas omnis homo vniuersi Si no insuper iubentem audirent. Quanto ma gnus es/humilia te in omnibus et coram deo inuenies gratia. Ecclesia. iij. Demum qui se humiliat si exaltetur/quomodo ma xime exaltabitur qui maxime se humiliat. Christus autem humillim^{us} est. ergo sibi pp si fm humanitatem (vt sic consideratam) vanissimum aliqd ens et inane reputatus est. recte quidem. vt non in se sed in domio gloriatur. i. ad Cor. i. **A**udis ne hoc o psumptio stulta cordis humani. o stultis sima inqz cordis humani psumptio. nun quid hoc attendis. **U**t quid superbis ter ra et cinis vesica ventosa. cur inflaris. o pel lis fragilis et cito rumpenda cur tenderis. **S**i queris honores supba cernice/si sapi entiam/si gratiam/tota (vt dicit) erras via. **T**u q tibi maior. teo vilior. paupior et stul tior efficiaris. **T**u phariseico more/diuiti as tuas iactas/noli mirari si nihil elemosy ne capis. sed humilitas egena est. sibi dat. **A**lios iudicas. in alios indignaris. et vin dictam optas. tu peccator maximus. s; hu militas benignissima est. ignosci perit om nibus. **T**u ergo/cum seueritate. humil^{is} cu misericordia. et sicut elegistis. iudicabim^{us} **T**a princeps es/tu pprij freni impatiens/ etiam in eis que dei sunt. quasi man^{us} tua sit excelsa ad cōstituendum alium in bonū et non dominus faciat hec omnia. **H**umi lis autem exemplo dei cum tranquillita te mansuetudine et pace singula tractat in domino faciens virtutem. **U**nam q vir tutes cōgregat vel edificat/saperet et intel ligeret. quoniam omnes cum humilitate connexi sunt. omnes fundate. omnes ag glutinate. qua sublata/fugiunt omnes no

cent et oberunt. velut cedente fundamento cuius domus omnis inclinata recumbit. **A**mplius sola mens humilis segura est. qz non habet vbi cadat profundius qz in de um. illic experitur pacem dei que exuperat omnem sensum. **P**orro segura mens qua si iuge conuiuuium. quamobrem leta est sp et iocunda humilitas. sed cum seueritate. imo et miraculose quodammodo fm multi tudinem dolorum in corde suo consolatio nes tue domine letificant animam istam. **S**uperbia vero/tumida et timida est/zma le tristis. vel peius leta. inquietissima quo qz. quia ponit in ore hominum famam su am quasi alteram vitam suam. nimirum si sepe discerpitur laceratur conculcatur dei citur et si nunqz in eodem statu permane ar. **A**mirum si difficulter humilietur. qz infamiam suam horret sicut mortem alte raz. **Q**uinetiā hoc ad humilitatis adquisi tionem difficillimum est. qz pugnant con tra eam/non vnum tantummodo vicium aut duo/sed omnia. et qz plus obstupesces pugnant ipse virtutes omnes contra eam licet ex indirecto primo. imo ex ea quando qz gignit monstrifico partu/mens nostra supbiam. **Q**uale igitur patz effigium vbi z vicia et mortes vicioz/virtutes insuper z mortes virtutum/habent manus contra eam. nisi caute puiderit. et nisi in timore di instanter se tenuerit.

ExPLICIT sermo factus a dño cancellario in cena domini p humilitate

Carmē cōtra tu

midum cor et quid sanat illud.

Qurte distēdis vētosa supbia/qd te Sufflas et iactas/dum tibi vana places. **V**idi ego vesicam modico turgescere flatu. **Q**ue pisif sonuit quattuor impositis. **H**ac puer vn^{us} acu pupugit displosa repēte. **V**ilis et absqz sono flaccida detumuit. **Q**uisquis adulatū turgescis voce/sub isto. **D**isce tipo tibi quid mortis acumen aget. **T**e pri^{us} ergo humilē pprij cōpūctio cordis. **S**pina ve configens/ si supis/efficiet. **N**ullus adulator peior tibi qz tibi fies. **S**i tibi blandiris teqz colēdo tumes. **L**ucifer hic cecidit/nec mix. dū videas nos. **T**urpes et viles/peste sub hac ruere.